

ГОТЕЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ HOTEL BUSINESS: STATE AND DEVELOPMENT PROSPECTS

У статті розглянуто перспективи розвитку індустрії туризму світового господарства. Визначено загальні тенденції розвитку підприємств готельного господарства України як складової туристичної інфраструктури та індустрії гостинності. Встановлено, що готельний бізнес в Україні потребує державної підтримки, підвищення якості послуг та інноваційності технологій, раціонального використання ресурсів та екологічності всіх видів діяльності.

Ключові слова: готель, готельне господарство, індустрія туризму, індустрія гостинності, колективні засоби розміщення, туристичні потоки.

в Україні нуждается в государственной поддержке, повышение качества услуг и инновационности технологий, рационального использования ресурсов и экологичности всех видов деятельности.

Ключевые слова: отель, гостиничное хозяйство, индустрия туризма, индустрия гостеприимства, коллективные средства размещения, туристические потоки.

Development prospects of the tourism industry of the world economy are considered in the article. General trends of enterprises' development in the hotel industry of Ukraine as a component of tourist infrastructure and hospitality industry are determined. It is established that the hotel business in Ukraine needs state support, improving the quality of services and innovation of technologies, rational usage of resources, and environmental friendliness of all types of activities.

Key words: hotel, hotel industry, tourism industry, hospitality industry, collective accommodation facilities, tourist flows.

УДК 338.24:640.41

Побережна Н.М.

к.е.н., доцент кафедри економічного аналізу та обліку
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

В статье рассмотрены перспективы развития индустрии туризма мирового хозяйства. Определены общие тенденции развития предприятий гостиничного хозяйства Украины как составляющей туристической инфраструктуры и индустрии гостеприимства. Установлено, что гостиничный биз-

Постановка проблеми. На сучасному етапі економічного розвитку в умовах глобалізаційних перетворень, туристичний та готельний бізнес в Україні потребує пошуку нових шляхів розвитку, нового ставлення до зростання рівня конкурентоспроможності, якості послуг, технології обслуговування, професійного рівня працівників підприємств цієї сфери. За таких умов надзвичайно важливого значення набуває вміння правильно ідентифікувати та оцінити стан та тенденції розвитку готельного бізнесу, як складової туристичної інфраструктури та індустрії гостинності з метою визначення сутнісних характеристик і особливостей його функціонування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні та практичні основи організації готельного господарства певним чином розроблені в дослідженнях сучасних науковців, серед яких доцільно визначити С.В. Байлика [1] та І.М. Писаревського [1, 7], М.Г. Бойко та Л.М. Гопкало [2], О.Ю. Давидову та Р.С. Ладиженську [3], С.В. Мельниченко [4, 6], А.В. Магалецького [4] О.Г. Розметову, Т.Л. Мостенську та Т.В. Влодарчик [5], Т.І. Ткаченко, М.В. Новак [6] та ін.

Достатньо уваги науковців приділено дослідженню етапів становлення готельного господарства в Україні [1, 2, 5] та практичних аспектів класифікації і типізації підприємств засобів розміщення, розкрито основи та особливості технології обслуговування споживачів готельних послуг [1, 2, 5].

Подальший розвиток отримали теоретико-методичні засади управління якістю готельних послуг [3, 6], досліджено економічні поняття якості, принципи й методи її оцінки [3], визначено сутність складових елементів системи управління якістю готельних послуг та запропоновано мето-

дику впровадження системи якості у готельному господарстві [6].

Знайшли своє відображення у працях авторів [4] результати досліджень з питань формування маркетингової політики, з визначення детермінант впливу на її формування та аналізу реалізації маркетингової, продуктової, цінової, комунікаційної політики та політики брендингу підприємств готельного господарства.

Проте, в умовах глобалізаційних викликів сьогодення, стрімкий розвиток туризму та готельного бізнесу потребує додаткового аналізу середовища їх функціонування задля врахування особливостей тиску зовнішніх викликів на подальший розвиток підприємств готельного господарства.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження стану функціонування та розвитку підприємств готельного господарства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливу роль у розвитку економіки країни відіграє готельне господарство як базова складова індустрії гостинності та матеріально-технічна складова туристичного бізнесу.

Сьогодні індустрія туризму є однією з найбільших високодохідних галузей світового господарства, що інтенсивно розвивається. За результатами дослідження UNWTO и European Travel Commission (ETC) [8] за період 2011-2016 років, визначено, що туризм займає третє місце у світі як експортна категорія. Витрати іноземних відвідувачів на проживання, харчування і напої, розваги, шопінг та інші товари і туристичні послуги в 2016 році досягли 1220 мільярдів доларів (євро 1,102 млрд дол. США), що складає 2,6% темпу зростання в порівнянні з 2015 роком з врахуванням коливань курсу долара.

При цьому доходи від туристичної діяльності в 2016 році зросли до 8% у Африці, до 5% у Азії та Тихому океані, до 3% в Америці та до 1% у Європі, тоді як на Близькому Сході вони знизилися на 2%.

Потрібно зазначити, що для багатьох країн Світу в'їзний туризм є життєво важливим джерелом прибутку в іноземній валюті і важливим внеском у розвиток економіки країни, оскільки забезпечує необхідну зайнятість частини населення та розширює можливості для розвитку підприємств туристичного та готельного бізнесу.

Фактично, міжнародний туризм росте швидше, ніж світова торгівля товарами вже п'ять років поспіль. Як світова категорія експорту, туризм займає третє місце після експорту хімікатів та палива та стоїть вище експорту автомобільної продукції та їжі. У багатьох країнах, що розвиваються, туризм є найбільшою експортною категорією. Загалом для країн, що розвиваються, туризм становить 40% експорту послуг, що перевищує світовий показник, який у 2016 році становить у середньому 30%.

Туризм стає все більш важливим компонентом диверсифікації експорту як для нових, так і для розвинених економік і часто демонструє потужну компенсацію для посилення експортних надходжень від багатьох товарів і нафти країн-експортерів.

Також, відповідно проведеного дослідження [8], велику частку в міжнародному туризмі займає внутрішньорегіональний туризм, за яким туристи відвідують пункти призначення в межах їх власних регіонів. Так близько чотирьох з п'яти приїздів по всьому світі є приїздами туристів з того ж регіону. Традиційними джерелом міжнародного туризму в Світі є розвинені економіки Європи, Америки, а також Азії і Тихоокеанський регіон.

Так Європа в 2016 році стала найбільшим світовим регіоном міжнародного виїзного туризму та забезпечила 48,3% міжнародного прибуття туристів. Як можна побачити з табл. 1, за Європою йдуть Азія і Тихоокеанський регіон (25,6%), Америка (17%), Близький Схід (2,8%) та Африка (3,2%).

За прогнозами UNWTO [8] оцінки подальшого розвитку туризму та попиту на туристичні послуги у період з 2010 по 2030 роки очікується, що міжнародні туристичні в'їзди в усьому світі будуть зростати в середньому на 3,3% на рік.

В абсолютних цифрах міжнародна кількість туристів зросте приблизно на 43 мільйони на рік; в порівнянні з середнім збільшенням, яке складало 28 мільйонів на рік протягом періоду 1995-2010 рр. При прогнозованому темпі зростання, очікується, що міжнародні туристичні в'їзди в усьому світі досягнуть рівня 1,4 мільярди до 2020 року та 1,8 мільярди до 2030 року. Основними пунктами призначення міжнародного туристичного прибуття стануть країни Азії, Латинської Америки, Центральної та Східної Європи, східно-середземноморської Європи, Близького Сходу і Африки. При цьому до 20130 року 57% всіх міжнародних туристичних відвідувань доведеться на країни, що розвиваються (проти 30% у 1980 р.), та 43% на країни з розвинутою економікою (проти 70% у 1980 році). Найбільш сильне зростання за регіонами очікується в Азії і Тихоокеанському регіоні, де прогнозується збільшення прильотів до 331 мільйону, щоб досягти 535 мільйонів до 2030 року (+4,9% на рік). Також прогнозується, що Близький Схід та Африка більш, ніж подвоять їх кількість заїзду до 2030 року, з 61 млн до 149 млн, і з 50 млн до 134 млн відповідно. У результаті Європа (до 41% з 51%) і Америка (до 14% з 16%) зазнають подальшого падіння у їхній частині міжнародного туризму [8].

За даними UNWTO, сьогодні в світі діють більше 16 млн готелів, причому 20% з них відносяться до готельних мереж. Найбільше число готельних підприємств зосереджено в країнах Європи та північної Америки, на частку яких припадає 72% всієї готельної бази.

Мережа суб'єктів туристичної діяльності України – юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – у 2016 р. становила 3506 одиниць, що на 324 одиниці більше, ніж у 2015 р. У структурі мережі за типами суб'єктів туристичної діяль-

Таблиця 1

Кількість міжнародних туристів за регіонами Світу, млн осіб. [8]

Напрямки	Кількість міжнародних туристів за регіонами				
	2005	2010	2014	2015	2016
Весь Світ	809	953	1,138	1,189	1,235
Європа	452,3	496,7	567,6	583,8	596,1
Азія і Тихоокеанський регіон	152,8	206,0	272,0	293,6	316,5
Америка	136,5	155,6	188,6	200,2	209,9
Близький Схід	21,4	33,5	37,6	37,4	34,8
Африка	19,3	28,3	34,4	36,0	39,2
Інші країни Світу	26,8	33,0	37,8	38,5	38,8
Туристи з того ж регіону	632,3	728,3	867,7	907,0	946,8
Туристи з інших регіонів	149,9	191,8	232,3	244,0	249,7

ності найбільш численною категорією є турагенти – 80% від загальної кількості суб'єктів. Кількість туристів – громадян України, обслугованих суб'єктами туристичної діяльності протягом року, становила понад 2,5 млн осіб, іноземних туристів – 35 тис. осіб (у 2015 р. відповідно 2,0 млн та 15 тис.). Для переважної більшості туристів (85%) основною метою подорожі була організація дозвілля та відпочинку [9].

Таблиця 2

Обслуговано іноземців у колективних засобах розміщення України у 2016 році за країнами Світу

Країна	Юридичні особи		Фізичні особи-підприємці	
	В готелях, осіб	У засобах розміщення, осіб	В готелях, осіб	У засобах розміщення, осіб
Азербайджан	12173	15399	941	1209
Білорусь	22305	29590	2231	6909
Канада	23738	23799	815	1044
Китай	12899	12974	690	1019
Молдова	11325	27955	1183	9493
Німеччина	56388	56961	4945	6246
Польща	49765	53441	17452	19939
Російська Федерація	50509	52289	3607	6047
США	71944	72389	3746	4896
Туреччина	72825	73080	5363	8403
Всього	729520	767358	65050	96296

Складено за [10]

Для обслуговування туристів у 2016 році в Україні використовували свої можливості 2194 колек-

тивні засоби розміщення – юридичні особи та 2063 фізичні особи-підприємці, серед яких 1703 готелів, 139 мотелів, 40 хостелів, 14 кемпінгів та 1722 закладів оздоровлення та відпочинку, в яких працювало 70 тисяч 809 осіб [10].

Зовнішній туризм в 2016 році був для українців пріоритетним видом туристичної діяльності в Україні. Так майже 24 млн 668 тис. туристів – громадян України виїжджали за кордон, що на 6,5% більше, ніж в 2015 році (23,14 млн осіб). А кількість іноземних громадян, що відвідали Україну в 2016 році збільшилась на 7,8%, або більше, ніж на 904 тис. осіб в порівнянні з 2015 роком – до 13,33 млн осіб. У готелях України обслуговувався основний туристичний потік з таких країн, як Туреччина, США, Німеччина, Польща та ін. (табл. 2).

Найбільша кількість підприємств готельного господарства України в 2016 році спостерігається у таких областях, як Одеська (583 од.), Запорізька (376 од.), Київська (365 од.) та Львівська (343 од.) області. Трохи менше об'єктів готельного бізнесу знаходяться у Херсонській (240 од.) та Миколаївській (261 од.) області, Івано-Франківській (257 од.) та Закарпатській (256 од.) областях.

Зазначимо, що найбільшу кількість іноземних та українських туристів у 2016 році за даними статистичної звітності [10, 11] було обслуговано у колективних засобах розміщення в наступних областях таких, як: Київська область та м. Київ (1 млн. 477 тис. 170 ос.), Львівська (861 тис. 250 ос.), Одеська (514 тис. 561 ос.), Дніпропетровська (446 тис. 745 ос.), Івано-Франківська (341 тис. 199 ос.) та Запорізька (309 тис. 505 ос.) області. При цьому, загальна кількість туристів в 2016 році зросла в порівнянні з 2015 роком на 764 тис. 901 ос. (на 13,23%), а саме у Київській області на 45,62%, у Львівській області на 20,39%, у Івано-Франківській – на 20,74%, у Запорізькій – на 18,15%

Таблиця 3

Доходи та витрати колективних засобів розміщення (КЗР) України у 2015-2016 рр.

	Середня місткість КЗР		Доходи від послуг (без ПДВ), тис. грн.		Операційні витрати, тис. грн.		Кількість КЗР, які не працювали, од.	
	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016
КЗР, усього	92,8	88,3	8060069	10102461	9359457	9012569	389	216
у т. ч. Готелі та аналогічні ЗР, всього	53,5	53,6	5112138	6710155	6389408	5640055	84	58
з них								
Готелі	66,4	59,5	4794875	6293243	6141283	5306006	32	26
Мотелі	29,4	28,4	30894,2	41224,5	19995,2	28508,6	3	1
Хостели	40,8	39,4	8219,6	15753,5	5580,3	9555,0	-	-
Кемпінги	55,3	50,6	2120,6	3120,9	1923,4	2319,4	1	2
Агроготелі	-	-	-	-	-	-	-	-
Гуртожитки для приїжджих	67,1	76,7	44680,3	52576,6	47101,1	50812,9	12	5
Турбази, літні табори, гірські притулки	28,5	37,9	231348,9	304236,0	173525,6	242853,4	36	24
Спеціалізовані засоби розміщення, всього	145	139,2	231348	3392306	173523,6	3372514	305	158

складено за [10, 11]

та у Одеські області на 9,13%, що у свою чергу призвело до зростання доходів, які отримано колективними засобами розміщення туристів (табл. 3). Як бачимо, серед туристів найбільшу популярність мають місця цікавого історичного і архітектурного напрямку та мають туристично-екскурсійне значення (Львівська, Київська, Дніпропетровська області), місця незвичайного краєвиду, здорового екологічного замиського відпочинку (Івано-Франківська, Закарпатська області) або курорті зони України (Запорізька, Одеська та Миколаївська області).

Важливими показниками використання ресурсів готельного бізнесу, ритмічності роботи підприємств є фінансові показники – доходи і операційні витрати підприємства та коефіцієнт завантаженості або рівень використання їх пропускнуої спроможності. Специфікою готельних послуг є те, що при зменшенні попиту підприємства не можуть реалізувати свої послуги в інший час в іншому місці, і якщо вони залишилися незатребуваними, то дохід буде втрачений, оскільки послуги не можна накопичувати та зберігати.

За результатами аналізу доходів та витрат (табл. 3), які отримані колективними засобами розміщення (КЗР) в Україні за 2015-2016 рік, визначено, що в порівнянні з 2015 роком доходи від послуг, які операційні витрати на надання цих послуг зросли за всіма видами КЗР. Необхідно звернути увагу на те, що середня місткість КЗР зменшилась з 92,8 у 2015 році до рівня 88,3 у 2016 році. Таке зменшення середньої місткості спостерігається за всіма видами засобів розміщення окрім турбаз, літніх таборів, гірських притулків та інших місць тимчасового розміщення (показник має динаміку збільшення з 28,5 в 2015 році до рівня 37,9 в 2016 році). Таке зростання доходів в 2016 році при загальному зниженні інших показників (середньої місткості та кількості номерного фонду готелів та аналогічних засобів розміщення) пов'язано з інфляційними процесами і ринковими умовами ціноутворення в Україні.

Незважаючи на зростання туристичних потоків до України у 2016 році, необхідно звернути увагу на зменшення популярності нашої країни як туристичної в порівнянні з періодом 2003-2013 років. Так за даними Міністерства інфраструктури України та даними Держстандарту, у 2014 році нашу країну відвідали 12,7 млн іноземних громадян, у 2013 році – 24,6 млн осіб, а в 2008 році – 25,44 млн осіб.

Україна суттєво програє в конкурентній боротьбі, відстаючи від провідних держав світу за рівнем розвитку туристичної інфраструктури та якості туристичних послуг. Фінансово-економічна криза, що продовжується в останні роки, події, пов'язані з анексією Автономної Республіки Крим та проведенням антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей,

негативно вплинули на в'їзний туристичний потік, структуру туризму та туристичні можливості країни як на внутрішньому, так і зовнішньому туристичному ринку [12, с. 2].

З метою створення умов для забезпечення подальшого розвитку сфери туризму і курортів, перетворення її на вискоєфективну, інтегровану у світовий ринок галузь, що зможе стати вагомим чинником прискорення економічного зростання, підтримки зайнятості та структурної модернізації економіки, Кабінетом Міністрів України у березні 2017 року було схвалено «Стратегію розвитку туризму та курортів на період до 2026 року» [12], за якою визначено, що єдиним шляхом розв'язання системних проблем у сфері туризму та курортів є стратегічно орієнтована державна політика, основним завданням якої є визначення туризму одним з основних пріоритетів держави, впровадження економіко-правових механізмів успішного ведення туристичного бізнесу, інвестиційних механізмів розвитку туристичної інфраструктури, інформаційно-маркетингових заходів з формування туристичного іміджу України.

Висновки з проведеного дослідження.

Таким чином, доцільно визначити, що розвиток національної економіки сьогодні не можливий без туризму, важливою складовою якого є готельне господарство. Уважаємо, що найбільш пріоритетним напрямом розвитку сфери готельних послуг в умовах сьогодні є доведення їхньої якості до міжнародних стандартів і упровадження новітніх технологій та нестандартних підходів для задоволення потреб споживачів та ефективної роботи персоналу, врахування соціальної відповідальності, раціональне використання всіх видів ресурсів та екологічність всіх видів діяльності.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Організація готельного господарства: підручник / С.І. Байлик, І.М. Писаревський; Харківський нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О.М. Бекетова. – Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2015. – 329 с.
2. Організація готельного господарства: підручник / М.Г. Бойко, Л.М. Гопкало; Київський нац. торг.-екон. ун-т. – Київ.: КНТЕУ, 2006. – 448 с.
3. Управління якістю продукції та послуг у готельно-ресторанному господарстві: навч. посібник / О.Ю. Давидова, І.М. Писаревський, Р.С. Ладженська; Харківський нац. ун-т міськ. госп-ва. – Харків: ХНУМГ, 2012. – 414 с.
4. Маркетингова політика в готельному бізнесі: монографія / С.В. Мельниченко, А.В. Магалецький. – Київ: Київський нац. торг.-екон. ун-т, 2011. – 344 с.
5. Організація готельного господарства: підручник / О.Г. Разметова, Т.Л. Мостенська, Т.В. Влодарчик. – Кам'янець-Подільський: «Абетка» – ФОП Сисин О.В., 2014. – 432 с.
6. Управління якістю готельних послуг: монографія / Т.І. Ткаченко, С.В. Мельниченко, М.В. Новак. –

Київ: Київський нац. торг.-екон. ун-т., 2006. – 234 с.

7. Проблеми розвитку туризму і готельного господарства: регіональний аспект: монографія / за заг. ред. І.М. Писаревського; Харківський нац. ун-т міськ. госп-ва. – Харків: ХНУМГ, 2009. – 276 с.

8. UNWTO Tourism Highlights: 2017 Edition [Електронний ресурс]: Інтернет портал. – Madrid: UNWTO, 2017. – Режим доступу: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284419029>.

9. Мережа суб'єктів туристичної діяльності у 2016 році: експрес-випуск [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України. – К.: ДП «Інформ-вид. Державної служби України», 2017. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

10. Колективні засоби розміщування в Україні у 2016 році [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України: [викон. Вержанська В.Л.] – К.: ДП «Інформ-вид. Державної служби України», 2017. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

11. Колективні засоби розміщування в Україні у 2015 році [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України: [відп. за вип. О.О. Кармазіна]. – К.: ДП «Інформ-вид. Державної служби України», 2016. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

12. Стратегія розвитку туризму та курортів на період до 2026 року [Електронний ресурс]: офіц. текст схвалений Каб. Міністрів України 16.03.2017 р. № 168-р. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>.

REFERENCES:

1. Bailyk S. I., & Pysarevskiy I. M. (2015) Orhanizatsiia hotelnoho gospodarstva [Organization of hotel industry]. Kharkiv: KHNUMH im. O. M. Beketova. (in Ukrainian).

2. Boiko M. H., & Hopkalo L. M. (2006) Orhanizatsiia hotelnoho gospodarstva [Organization of hotel industry]. Kyiv: KNTEU. (in Ukrainian).

3. Davydova O. YU., Pysarevskiy I. M. (2012) Upravlinnia yakistiu produktsii ta posluh u hotelno-restoran-

nomu gospodarstvi [Management of the quality of products and services in the hotel and restaurant industry]. Kharkiv: KHNUMH. (in Ukrainian).

4. Melnychenko S. V., & Mahaletskiy A. V. (2011) [Marketing policy in the hotel business]. Kyiv: KNTEU. (in Ukrainian).

5. Razmetova O. H., Mostenska T. L., Vlodarchyk T. V. (2014) [Organization of hotel industry]. Kamianets-Podilskiy: «Abetka» – FOP Sysyn O.V. (in Ukrainian).

6. Tkachenko T. I., Melnychenko S. V., Novak M. V. (2006) [Quality management of hotel services]. Kyiv: KNTEU. (in Ukrainian).

7. Pysarevskiy I. M. (Eds.). (2009) Problemy rozvytku turyzmu i hotelnoho gospodarstva: rehionalnyi aspekt [Problems of tourism and hotel industry development: the regional aspect]. Kharkiv: KHNUMH. (in Ukrainian).

8. UNWTO Tourism Highlights: 2017 Edition. (2017) Madrid: UNWTO. Retrieved from <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284419029> (in Spain).

9. Merezha subiektiv turystychnoi diialnosti u 2016 rotsi: ekspres-vypusk [Network of subjects of tourist activity in 2016: express release]. (2017) Kyiv: State Statistics Service. ukrstat.org. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua> (in Ukrainian).

10. Verzhanska V. L. (Eds.). (2017) Kolektyvni zasoby rozmishchuvannia v Ukraini u 2016 rotsi [Collective means of placing in Ukraine in 2016]. Kyiv: Derzhavna sluzhba statystyky Ukrayiny. ukrstat.org. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua> (in Ukrainian).

11. Karmazina O. O. (Eds.). (2016) Kolektyvni zasoby rozmishchuvannia v Ukraini u 2015 rotsi [Collective means of placing in Ukraine in 2016]. Kyiv: Derzhavna sluzhba statystyky Ukrayiny. ukrstat.org. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua> (in Ukrainian).

12. Ofitsiyniy tekst skhvalenyy Kabinetom Ministriv Ukrainy 16 dereznia 2017 roku Stratehiia rozvytku turyzmu ta kurortiv na period do 2026 roku [Development Strategy of tourism and resorts for the period up to 2026]. (2017). kmu.gov.ua Retrieved from <http://www.kmu.gov.ua/control/ru/cardnpd?do->

cid=249826501 (in Ukrainian).

Poberezhna N.M.

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of Economic Analysis and Accounting,
National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

HOTEL BUSINESS: STATE AND DEVELOPMENT PROSPECTS

An important role in the development of the country's economy is played by the hotel industry as a basic component of the hospitality industry and the material and technical component of the tourism business. Tourism provides the necessary employment of the population and expands opportunities for the development of tourism and hotel businesses.

The traditional source of international tourism in the world is the developed economies of Europe, America, as well as Asia and the Pacific. In 2016, 48.3% of the international tourist arrivals were provided by Europe, 25.6% by Asia and the Pacific, 17% by America, 2.8% by the Middle East, and 32% by Africa. According to UNWTO forecasts, between 2010 and 2030, international tourist travels around the world are expected to grow by an average 3.3% per year, and the amount of tourists – by 43 million per year.

According to UNWTO, today there are more than 16 million hotels in the world, and 20% of them belong to hotel chains. The largest number of hotel enterprises is concentrated in the countries of Europe and North America, which accounts for 72% of the total hotel base.

Outbound tourism in 2016 was for Ukrainians a priority tourist activity. 24 million 668 thousand Ukrainians travelled abroad. Hotels in Ukraine served the main tourist flow from countries such as Turkey, USA, Germany, Poland, etc. In 2016 in Ukraine, tourists were served by 4257 collective accommodation facilities. The largest number of hotel enterprises is located in such regions as Odesa (583 units), Zaporizhzhia (376 units), Kyiv (365 units), Lviv (343 units), Ivano-Frankivsk (257 units), and Zakarpattia (256 units).

With the growth of incomes and expenditures of Ukrainian collective accommodation facilities, there is a decrease in their average capacity due to inflationary processes and market conditions of pricing in Ukraine.

Ukraine loses significantly in the competitive struggle, lagging behind the leading countries of the world in terms of the development of tourist infrastructure and the quality of tourist services, over the financial and economic crisis.

The priority direction of development of hotel services sphere is the growth of their quality to international standards and introduction of the latest technologies; development of non-standard approaches for satisfying the needs of consumers and effective work of staff; account of social responsibility; rational use of all kinds of resources and environmental friendliness of all types of activities.